

§ 6. 1. Centrala Narodowego Banku Polskiego dokonuje ekspertyz nadsyłanych jej przez organy Milicji Obywatelskiej znaków pieniężnych i w razie stwierdzenia fałszerstwa przesyła orzeczenie właściwej jednostce Milicji Obywatelskiej oraz Komendzie Głównej Milicji Obywatelskiej.

2. Sfałszowane znaki pieniężne Centrala Narodowego Banku Polskiego zatrzymuje w depozycie, który może być wydany jedynie na pisemne żądanie sądu, organów prokuratury i Milicji Obywatelskiej.

3. W razie stwierdzenia, że nadesłany znak pieniężny jest autentyczny, a został zakwestionowany z powodu uszkodzenia lub usterek graficznych, Narodowy Bank Polski postępuje zgodnie z przepisami zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 sierpnia 1989 r., w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 32, poz. 254).

§ 7. 1. W razie stwierdzenia nowego typu fałszyfikatu znaków pieniężnych, Centrala Narodowego Banku Polskiego niezwłocznie powiadamia o tym Komendę Główną Milicji Obywatelskiej, podając charakterystyczne cechy danego typu fałszyfikatu.

2. Centrala Narodowego Banku Polskiego sporządza dokładny opis słowno-graficzny nowego typu fałszyfikatu do użytku banków oraz Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej.

3. Centrala Narodowego Banku Polskiego może nie sporządzać opisu słowno-graficznego, jeżeli nowy typ fałszyfikatu jest nieudolnie wykonany i łatwy do rozpoznania.

§ 8. Centrala Narodowego Banku Polskiego przechowuje znaki pieniężne i inne dowody rzeczowe przekazane przez sądy, organy prokuratury, Milicję Obywatelską lub inne jednostki organizacyjne do czasu otrzymania odpisu sentencji prawomocnego wyroku. Po otrzymaniu odpisu sentencji prawomocnego wyroku Centrala Narodowego Banku Polskiego postępuje ze znakami pieniężnymi i innymi dowodami rzeczowymi zgodnie z sentencją wyroku. Sfałszowane znaki pieniężne i inne dowody rzeczowe podlegające likwidacji powinny być niszczone komisyjnie, ze współudziałem przedstawiciela Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej.

§ 9. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 28 stycznia 1983 r. w sprawie zatrzymywania fałszywych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 5, poz. 37).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

256

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

z dnia 8 września 1989 r.

w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1972 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości (Dz. U. Nr 11, poz. 82 i z 1979 r. Nr 2, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za czynności organów administracji probierczej pobiera się opłaty określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Opłaty za czynności probiercze i gemmologiczne pobiera się z góry, z wyjątkiem opłat określonych w § 18

załącznika, które pobiera się najpóźniej przy odbiorze wyrobu.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 5 stycznia 1989 r. w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej (Monitor Polski Nr 1, poz. 5).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości:
J. Maciejewicz

Załącznik do zarządzenia Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z dnia 8 września 1989 r. (poz. 256)

OPLATY ZA CZYNNOŚCI ORGANÓW ADMINISTRACJI PROBIERCZEJ

§ 1. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali szlachetnych oraz materiałów dentystycznych z tych metali pobiera się następujące opłaty za każdy gram zdanego przedmiotu:

1) platynowego albo palladowego	zł 300,—
2) złotego	zł 220,—
3) srebrnego	zł 40,—
4) srebrno-palladowego	zł 40,—

2. Za zbadanie metodą przybliżoną złota listkowego pobiera się za każdy gram zbadanego złota, łącznie z opakowaniem, opłatę zł 90,—.

§ 3. Za stopienie i zbadanie złomu metali szlachetnych pobiera się następujące opłaty:

- 1) za stopienie:
  - a) platyny albo palladu o masie do 10 g zł 1500,—
za każde następne rozpoczęte 10 g zł 500,—
  - b) złota o masie do 10 g zł 1100,—
za każde następne rozpoczęte 10 g zł 400,—
  - c) srebra o masie do 50 g zł 350,—
za każde następne rozpoczęte 10 g zł 100,—
- 2) za zbadanie stopionego złomu pobiera się opłaty określone w § 1 albo w § 6 w zależności od zastosowanej metody badania.

§ 4. Przy obliczaniu opłat każdy rozpoczęty gram zbadanego przedmiotu uważa się za cały.

§ 5. Za zbadanie metodą przybliżoną kopert zegarkowych wykonanych z metali szlachetnych pobiera się następujące opłaty za każdą zbadaną sztukę:

- 1) platynową albo palladową zł 1000,—
- 2) złotą zł 850,—
- 3) srebrną zł 500,—.

§ 6. Za zbadanie metodą analizy chemicznej surowców albo półfabrykatów z metali szlachetnych pobiera się następujące opłaty za każdą analizę:

- 1) platyny albo palladu zł 3000,—
- 2) złota zł 2700,—
- 3) srebra zł 1200,—
- 4) innych składników, również metali nieszlachetnych, za każdy składnik zł 1200,—.

§ 7. Za zbadanie i oznaczenie zawartości metalu szlachetnego w odpadach produkcyjnych pobiera się następujące opłaty:

- 1) za jeden składnik zł 3000,—
- 2) za każdy następny składnik zł 1500,—.

§ 8. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali szlachetnych zaopatrzonych w polską cechę probierczą pobiera się następujące opłaty za każdy zbadany przedmiot:

- 1) z platyny albo palladu zł 300,—
- 2) ze złota zł 250,—
- 3) ze srebra zł 110,—.

§ 9. Za zbadanie metodą przybliżoną wyrobów z metali nieszlachetnych pokrytych powłoką z metali szlachetnych lub z wyglądu przypominających wyroby z metali szlachetnych pobiera się za każdy zbadany przedmiot zł 100,—.

§ 10. Za zbadanie cieczy probierczych i wystawienie świadectwa badania albo świadectwa ekspertyzy pobiera się następujące opłaty:

- 1) za sprawdzenie każdej oddzielnej próbki cieczy probierczej zł 900,—
- 2) za świadectwo badania albo ekspertyzy zł 450,—.

§ 11. Za zbadanie cech fizycznych kamieni szlachetnych, ozdobnych, syntetycznych i imitacji, z wyjątkiem pereł i diamentów jubilerskich, pobiera się następujące opłaty:

- 1) za oznaczenie masy zł 500,—
- 2) za określenie wymiarów kamienia oprawionego albo nie oprawionego zł 250,—
- 3) za określenie rodzaju i formy szlifowania zł 250,—
- 4) za oznaczenie gęstości zł 1600,—
- 5) za oznaczenie współczynnika załamania światła zł 1000,—
- 6) za oznaczenie dwójłomności zł 250,—
- 7) za określenie pleochroizmu zł 250,—
- 8) za określenie luminescencji zł 250,—
- 9) za oznaczenie widma absorpcyjnego zł 1600,—
- 10) za opisanie cech wewnętrznych i zewnętrznych kamienia na podstawie badań mikroskopowych zł 1800,—
- 11) za określenie barwy przy użyciu filtrów selektywnych zł 250,—
- 12) za oznaczenie twardości zł 350,—.

§ 12. 1. Za wykonanie badań umożliwiających identyfikację kamienia szlachetnego lub ozdobnego, z wyjątkiem pereł i diamentów jubilerskich, pobiera się opłatę zryczałtowaną w wysokości zł 1800,—.

2. Za wykonanie pełnych badań kamienia szlachetnego lub ozdobnego, z wyjątkiem pereł i diamentów jubilerskich, umożliwiających ocenę jego jakości i sporządzenie opisu kamienia (świadectwa badania), który może być podstawą do określenia wartości, pobiera się opłatę zryczałtowaną w wysokości zł 4200,—.

§ 13. 1. Za wykonanie badań umożliwiających identyfikację diamentu jubilerskiego albo jego imitacji pobiera się opłatę zryczałtowaną w wysokości zł 2500,—.

2. Za wykonanie pełnych badań diamentu jubilerskiego, umożliwiającego ocenę jego jakości i sporządzenie opisu kamienia (świadectwa badania), który może być podstawą do określenia wartości, pobiera się następujące opłaty zryczałtowane:

- 1) za kamień o masie do 0,046 g (0,23 karata) zł 2 500,—
- 2) za kamień o masie od 0,047 g do 0,095 g (od 0,24 do 0,47 karata) zł 6 500,—
- 3) za kamień o masie od 0,096 g do 0,202 g (od 0,48 do 1,01 karata) zł 16 000,—
- 4) za kamień o masie powyżej 0,202 g (1,01 karata) za każde następne 0,02 g (0,1 karata) zł 4 500,—.

§ 14. Za wykonanie badań identyfikacyjnych i określenie cech jakościowych diamentów jubilerskich o masie do 0,046 g (0,23 karata), występujących w liczbie powyżej 3 sztuk w jednym wyrobie, obniża się opłatę o 20%.

§ 15. Za wykonanie badań identyfikacyjnych i określenie cech jakościowych kamieni szlachetnych i ozdobnych, z wyjątkiem pereł i diamentów jubilerskich, o ma-

się do 0,046 g (0,23 karata), występujących w liczbie powyżej 3 sztuk w wyrobie, obniża się opłatę o 30%.

§ 16. 1. Za wykonanie badań umożliwiających identyfikację pereł albo ich imitacji pobiera się opłatę zryczałtowaną w wysokości zł 2300,—.

2. Za wykonanie pełnych badań pereł naturalnych i hodowlanych (słono- i słodkowodnych) umożliwiających ocenę ich jakości i sporządzenie opisu (świadczenia badania), który może być podstawą do określenia wartości, pobiera się następujące opłaty zryczałtowane:

1) do 3 sztuk pereł w wyrobie	zł 4 500,—
2) od 4 do 10 sztuk pereł w wyrobie	zł 6 000,—
3) od 11 do 20 sztuk pereł w wyrobie	zł 9 000,—
4) od 21 do 30 sztuk pereł w wyrobie	zł 12 500,—
5) powyżej 30 sztuk pereł w wyrobie	zł 17 000,—

§ 17. W razie delegowania, na wniosek zgłaszającego,

pracowników urzędu probierczego albo oddziału urzędu probierczego do dokonania badań wyrobów lub półfabrykatów z metali szlachetnych poza siedzibą urzędu probierczego albo oddziału urzędu probierczego, zgłaszający ponosi koszt przejazdu, noclegów i diet delegowanych pracowników według obowiązujących przepisów o należnościach za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 18. 1. Za wykonanie czynności nie określonych w § 1—16 pobiera się opłaty w wysokości uzależnionej od czasu zużytego na ich wykonanie i od wartości materiałów zużytych w czasie wykonywania tych czynności.

2. Za podstawę ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się:

- 1) stawkę 3000,— zł za każdą rozpoczętą godzinę pracy pracownika wykonującego czynności probiercze lub gemmologiczne,
- 2) wartość zużytych materiałów w cenie ich nabycia.

257

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW RADIA I TELEWIZJI „POLSKIE RADIO I TELEWIZJA”

z dnia 21 września 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 2¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 45, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” z dnia 31 października 1985 r. w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 264, z 1986 r. Nr 35, poz. 276 oraz z 1988 r. Nr 4, poz. 41 i Nr 33, poz. 302) w § 1 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego — 2700 zł kwartalnie,
- 2) za używanie odbiornika radiofonicznego — 300 zł kwartalnie.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.

Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji
„Polskie Radio i Telewizja”: J. Urban

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa P-1, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.